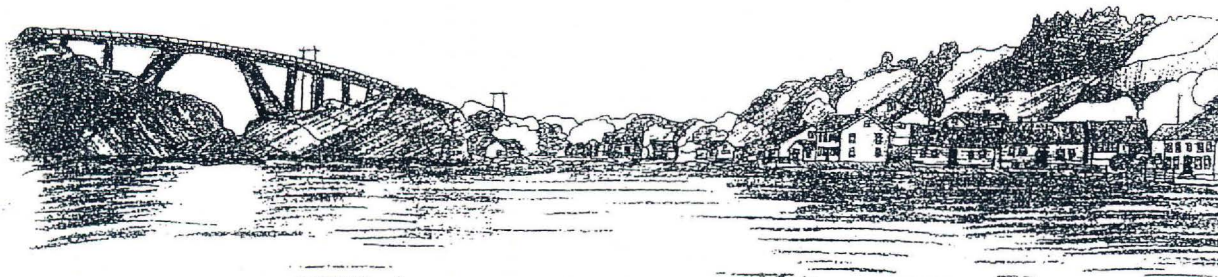

Skjernøyposten

- ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME -

Nr. 4.

Julen 2013

45. årg.

KAPELLET 100 ÅR

Bordene var fint pyntet. Det var dekket til 180 personer i alle saler.

Margrethe Lans Syvertsen startet opp med orgelstykket "Big Band Blues" profesjonelt gjennomført som alltid. Deretter gikk ordet til Åshild Aalvik og Tom Inge Dyrstad, som ønsket velkommen. Det var dekket til 180 personer, og det er rekord. Spesielt velkommen til biskopen Stein Reinertsen, og prestene Per Ragnar Haraldstad og Håkon Borgenvik. Søndagsskolen var neste aktør, og fremførte et dramastykke om Sakkeus. Den neste i det rikholdige programmet var flott sang ved Hanna Puntervold, med musikk av ungdomsbandet. Nå var det tid for mat, og det ble servert en nydelig koldttallerken fra Nøding.

Kapellet var fylt til randen av 180 feststemte mennesker i alle aldre, fra de minste med sutt, og til de som ikke er så mye yngre enn et tiår mindre enn kapellet. Vi ble møtt av et festpyntet kapell, pyntet til minste detalj.

Åshild Aalvik og Tom Inge Dyrstad ønsker velkommen

Synnøve Puntervold med noen fra familiekoret.

Forts. neste side

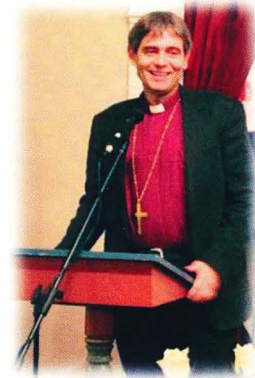
Til "millenniumsfeiringen" hadde Magnhild Brovig laget en sang, og flere vers av den ble sunget, ved pianoet Lotte Aalvik.

Musikk av ungdomsbandet: Martine Walvik på trommer og Margrethe Lans Syvertsen på piano.

kvinneforeninger på Skjernøy, en på vestsiden og en på østsiden, det var 2 skolehus, plassert noenlunde slik de er i dag. Lokalene begynte etter hvert å bli lite egnet for økende virksomhet, og mange reiste til Mandal for å gå på møter og tilstelninger der. I 1900 ble det stiftet egen forening, pådriver var lærer Julius Tobiassen, foreningen hadde faste møtetider lørdag/søndag. Foreningen økte og behovet for større og mer egnede lokaler meldte seg. Mange så mørkt på saken, og synes det ble et alt for stort økonomisk

Historikk er viktig ved en jubileumsfeiring, og vi fikk en fyldig og som alltid fremragende fremstilling av Bjarne Christensen. (Denne fremstillingen kan du lese på side 6 i dette nummer). Mot slutten av det 18. århundret var det to

Biskop Stein Reinertsen holdt festtalen.

løft. Skeptikerne lot seg etter hvert overtale. Den 13. november sto bygget ferdig. Det ble gitt en masse gaver fra folk på øya og med tilknytning til øya. Paulus Kristiansen holdt åpningstalen. 100 år etter var det hans barnebarn som sto og ønsket velkommen; Åshild Aalvik, et spesielt sammentreff.

Så fulgte en artig framstilling fra en kvinneforening i "gamle dager", og sanger av barnekoret.

Deretter ble ordet gitt til biskopen, som talte varmt om det kristne arbeidet som drives på Skjernøy, hvor alle generasjoner er

Per Fasselund som «klokker» Paulus Kristiansen

Kvinneforening i «gamle dager». Fra v. Anne Grete Syvertsen, Ruth Gundersen og Brita Tobiassen.

inkludert, og hvor aktivitetene står i kø. Med et folketall på rundt 400, er det fantastisk å sette i gang med et tilbygg som koster nesten 6 millioner. De samme visjoner hadde også de som satte i gang for 100 år siden.

Helga Marie de Presno hilste fra Mandal Menighetsråd.

Tom Inge Dyrstad overrakte velfortjente blomster til formann i Ungdomsforeningen, Åshild Aalvik, med stor takk for kjempeinnsats under forberedelsene til jubileumsfesten.

To andre barnebarn av Paulus Kristiansen, Per Fasselund og Jan Petter Kristiansen, førte tiden tilbake til prestebesøk hos Anna Eriksen, før gudstjenesten, hvor Per på en utmerket måte spilte sin bestefar, og Jan Petter sto for rollen som presten Ousland.

Med et så omfattende program, trenger man solid kost. Og nå var det tid for kaffe og en masse flotte kaker. ertetter sangmedley med Lotte og Kjell Håkon Aalvik og ungdomsgruppas band. Dette ble etterfulgt av en bildeserie fra det gamle og nye kapellet med omgivelser og begivenheter.

Så ble festen avsluttet med en stor og allsidig mannekengoppvisning fra ungdomsgruppa, som viste moter fra svunne tidsepoker. Til slutt allsang "Navnet Jesus". Et på alle måter flott arrangement.

Les mer side 6

Alle bilder: Alf Tore Gundersen

Evert Knutsen

Ungdomsgruppa hadde mannekengoppvisning. Her er «brudeparet Jonatan Aalvik og Veronika Syvertsen

Skjernøyposten

-ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME -

Sigurd Aalvik, redaktør, tlf. 38 26 86 11
I redaksjonen:
Evert Knutsen, tlf. 38 26 86 86
Janne Knutsen, kasserer, mob 915 49 971
Rita Dyrstad, mob. 415 56 866
Hanne Arntsen mob. 971 82 482

Skjernøy, 4516 Mandal.

Bankgirokonto: 7877. 06. 62604

Internettadresse til Skjernøyposten er;

www.skjernoyposten.no

E - postadresse: skjernoyposten@gmail.com

E-post vedr. Abonnement:

abonnement@skjernoyposten.no

Adresseforandringer meldes til Evert Knutsen
Skjernøyveien 254, 4516 Mandal. Tlf. 38 26 86 /
416 68949 eller **E-post vedr. adresseendringer;**
adresse@skjernoyposten.no

Kontakt USA: Morgan Hansen
Box 549, Annandale N.J.
08801 USA
Cell phone: 908-693-7626
Mail: mrmorganh@hotmail.com

Abonnementspris pr. år kr 150 - USA, \$ 20

Fiskenytt

Så har vi lagt nok et hummerfiske bak oss. Det har vært meget stor deltagelse, den ser bare ut til å øke. Og resultatet har etter det vi forstår vært noenlunde som i fjor, noen klager og noen er godt fornøyd. To yrkesfiskere på Skjernøy fisker uten fluktåpninger, i samarbeid med Havforskningsinstituttet i Flødevigen, for å kartlegge tilveksten av småhummer. Disse melder om god tilgang på småhummer, noe som nok skyldes fredning av rognhummer med utrogn for en del år tilbake.

Hummerfisket i enkelte andre deler av landet har hatt en betydelig oppsving, blant annet i Rogaland. Også østover ser man merkbar økning. Økningen merkes i form av større leveranser til salgslagene. Hos oss kan det også være økning, men den merkes ikke i form av registrering, da økning i deltagere i all hovedsak dreier seg om fritidsfiskere, hvor fangsten ikke blir registrert.

I sommer var det en del som klagde over lite krabbe i teinene, og de hadde tanker om at bestanden var i retur. Krabbefangstene i hummerfisket har til sine tider vær enorm, og noen melder om mer enn 50 krabber i en teine. Så bekymringene for krabbebestanden kan man stille i bero. Særlig når vindretningen kommer fra sørøst, og da gjerne med sjø har teinene vært "stappet". Det er helt utrolig at krabbebestanden kan holde seg slik den gjør, med det enorme fisket som foregår hele sommeren og høsten.

Når dette nummeret av Skjernøyposten går i trykken, er fisket etter juletorsken i full gang. Det har vært rimelig bra med torsk tidligere i høst, men når julen nærmer seg, pleier det å bli litt mer "smalhans" med fangstene, noe som kan skyldes at det fiskes med svært mye redskap de siste ukene før jul. De fleste fisker med trollgarn eller toggegarn som er en litt moderne utgave av det samme. Noen bruker også bakkeline. Spennende er det uansett.

Flere som fisker etter juletorsken melder om fangst av sel i garn og ruser. Selen er vel ikke blant de mest populære blant fiskerne, da de er vertsdyr for kveisen, en rundorm, som man av og til finner i fiskekjøttet, og som ikke er særlig appetittlig.

Evert Knutsen

Første hummerfiske

Jentene er Mia (ved rattet) og Kaja Hagen. De er klare for sitt første hummerfiske på Dyrstad, med "onkel" Anders Dyrstad Solvang som sin læremester!

Rita

Skjernøy Kapell

Adventstid

Første Johs. brev kap. 4, vers 9 - 10

Adventstid

Og ved dette ble Guds kjærlighet åpenbart blant oss, at Gud sendte sin enbårne Sønn til verden for at vi skulle leve ved ham.

Ja, dette er kjærligheten, ikke at vi har elsket Gud, men at han har elsket oss og sendt sin Sønn til soning for våre synder.

I dag 1. søndag i advent, det nærmer seg den store høytid.

Så hva har foregått i kapellet siden sist vi skrev i Skjernøyposten? Svaret er ganske mye. Det var krabbefest 11. okt. med fullt hus av unge og voksne, og mye god mat med krabbe, reker + div. Vi spiste oss veldig mette. Håkon Borgenvik holdt andakten, og Margrethe spilte og sang for oss. Alf Tore sto for underholdningen. Han hadde virkelig mye å by på. Klokken var over 23.00 da vi gikk hjem – veldig bra.

Søndag 20. okt. hadde vi besøk av Søgne kristelige jaktlag. De sang og spilte med god «trøkk», og friske vitnesbyrd, de var veldig engasjert. Bjarne Christensen holdt andakten. Etterpå var det kaffe og kaker. Veldig bra med folk, en fin ettermiddag/kveld.

Det har vært mye forberedelse til 100-årsfesten som ble holdt 9. nov. Mange frivillige var i aksjon, slik at det ble en uforglemmelig kveld. (Se side 1)

Julemessa ble avviklet for 5. gang i år. Det var 23. nov., akkurat på 100 årsdagen da innvielsesfesten ble holdt første gang. Det var fullt hus og mye fint å få kjøpt og vinne. Vi var kjempefornøyde, det er moro å stelle til når alt går så bra. Da glemmer man alt forarbeidet og tankearbeidet, en kan leve lenge på slik en dag. (Omtalt nedenfor.)

Desember blir en litt mer stille måned på kapellet. Det øves nå til julespillet som skal fremføres på julaften. Et stort arbeid.

Julegrana ble tent 1. desember. Den er blitt et flott bilde når en kommer kjørende ned bakken til kapellet. Med disse linjer – en god og velsignet jul til alle – må vi få en fredelig høytid, med et barn født i Betlehem som midtpunkt i jula.

Å. Aa.

Julemesse

Alle bordene var besatt, her blir det syngt julesanger.

Alle rom var nesten fullsatt. Det var salg av flasker med hjemmelaget eple- og hyllebærsaft, det var småkaker, håndarbeid, krus og Skjernøykalenderen. Det var salg av mat: Risgrøt, smørbrød, pølser, forskjellige kaker og te, kaffe, brus. Alt utsolgt. Det var mange fine gevinster; bl.a. hjemmelagde kranssekaker som ble loddet ut ved årsalg. Resultatet ble netto 82 600 kr som er meget bra, og går til utbyggingen av kapellet.

Lørdag 23.

nov. på kapellet.

Det var godt fram møte.

Alle rom var nesten fullsatt.

Det var salg av flasker med hjemmelaget

eple- og hyllebærsaft, det var småkaker, håndarbeid,

krus og Skjernøykalenderen. Det var salg av mat: Risgrøt,

smørbrød, pølser, forskjellige kaker og te, kaffe, brus. Alt utsolgt. Det var mange fine gevinster; bl.a.

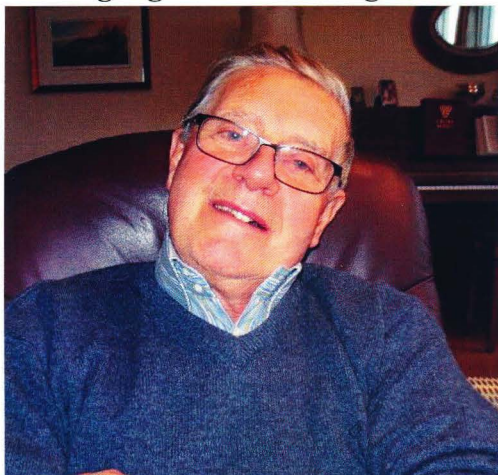
hjemmelagde kranssekaker som ble loddet ut ved årsalg. Resultatet ble netto 82 600 kr som er meget bra, og går til utbyggingen av kapellet.

Salgsbordene.

Portrettet

Denne gang er vi Rosnes og møter Normann Vågsvoll. Han forteller han er født i Risør 6.

februar 1932.

Min far arbeidet på fyr og da han fikk jobb på Bremstein fyr utforbi Vega i Norland flyttet vi dit i 1934. Da var jeg 2 ½ år gammel. (Han har fortalt om dette på side 9 i Skjernøyposten.)

Etter noen år der søkte far seg videre til Storholmen som ligger utenfor Vigra, men der er det bare et tårn på en liten holme, så der var det ikke noen familiebolig, så da flyttet familien tilbake til Risør i 1939. Så bodde vi der til vi flyttet til Mandal i 1945 da far fikk jobb på Hatholmen. Jeg gikk 6 ½ år på folkeskolen i Risør. Så gikk jeg på Yrkesskolen i Mandal. Da jeg var ferdig på skolen jobbet jeg et par år på motorfabrikken (Marna Motor) og en liten stund innom Mandal slipp, før jeg kom i militæret i januar

1950. Etter militæret var jeg på sjøen vel et år, før jeg begynte på maskinistskolen. For å få sertifikatet som maskinist måtte jeg ha verkstedtid som jeg tok i Sverige et års tid, før jeg kunne reise ut på sjøen som maskinist. Da seilte jeg i Brøvig's rederi på båt som gikk på den såkalte Mexico line i vel et år før jeg reiste hjem og begynte å jobbe igjen i Sverige, og tok mer utdannelse som ingeniør der. Første jobb som ingeniør var på Aker mek. verksted, men jeg ville helst tilbake til Mandal, hvor jeg fikk jobb på Båtservice i 1959. Og der var jeg til 1971. Det var stor oppsigelse på Båtservice den gang, så jeg ble med blant dem. Men da hadde vi flyttet til Rosnes på Skjernøy og hadde overtatt huset som var dødsboet til Alma Knutsen. Vi kjøpte det i 1969 og huset trengte oppussing, taket lakk så vi la det nytt, så det var nok å gjøre.

Jeg fikk nå jobb på Ryvingen fyr og var der i 1 ½ år før jeg fikk jobb på kjettingfabrikken i Mandal, og der var jeg til jeg ble pensjonist.

Som sagt begynte min far på Hatholmen i 1945, og mine foreldre bodde der til 1964, men jeg har aldri bodd der fast, grunnet skole og jobb, men jeg var der i helger og ferier.

Jeg giftet meg med Ester i 1960. Hun kommer fra Volda på Sunnmøre, og da bosatte vi oss i Mandal til vi flyttet til Skjernøy i 1970. Vi har 3 barn, to av dem; Geir og Jørn er født i Mandal, og yngstejenta Gry ble født på Skjernøy. Nå har vi 6 barnebarn og et oldebarn. Geir bor i Mandal, mens Jørn og Gry bor i Kristiansand.

Navnet Vågsvoll kommer fra Lista. Det er et sted like i nærheten av fyret, og der kom min bestefar fra. Som hobby driver jeg litt med gamle bilder og sånn, men der er alltid noe å gjøre med hus og eiendom. Vi trives veldig godt på Rosnes, og nå har vi fått en ny bru over så én kan kjøre med firehjuling, og det er jo en stor hjelp når vi har noe å bære på.

Når det gjelder tilbudet med foreninger og lag her ute synes jeg det er fint. Det er jo noe for alle aldersgrupper både med idrettslag og det som foregår på kapellet. Ester var jo med og startet idrettslaget og Skjernøymarsjen i sin tid.

Når det gjelder hvordan øya ønskes skal se ut i framtiden synes jeg det er greit som der er, det er fint når det bygges nye hus og det kommer flere fastboende til øya. Nå skal det også bygges et hus her i Rosnes, som er veldig greit. Men det må ikke bli sånn at hele øya blir bare feriehus. De husene som står tomme er mye etterkommere av dem som har bodd der tidligere og de blir ganske mye brukt når de ikke bor så langt unna.

Til slutt vil jeg fortelle en historie om Rasmus i Rosnes. Vi hadde nettopp flyttet ut og det var ved butikken i et forferdelig regnvær, så lå det en mann der i oljehyre og sydvest og sveivet på motoren

Forts. neste side

som han ikke fikk i gang. Så sa jeg til han hvis du vil, kan jeg ta fanglinen din og dra deg over til Rosnes. Han så på meg og sa: «Det var en mann i Skjernøysund som ramla på sjøen, så kom det en mann i mot og sa: «Skal jeg hjelpe deg» så sa han som lå i sjøen det: «Den som ikke kan klare seg selv, han må gå til grunne.» Så satt han seg i båten, la ut årene og rodde over til Rosnes. Det var første gang jeg traff Rasmus i Rosnes.

Vi takker Normann for han ville stille opp i Portrettet. Red.

Historien om «100 åringen» Skjernøy kapell

Av Bjarne Christensen

For å få litt forståelse av historien til Skjernøy kapell, er det nødvendig å gå litt tilbake til den kristelige virksomhet før kapellet ble bygd.

De første misjonsforeninger som ble stiftet på øya, var to kvinneforeninger. En på vesterøya og en på østerøya. Disse arbeidet begge for Det Norske Misjonsselskap og Den ytre Sjømannsmisjonen. Samtidig som kvinneforeningen ble stiftet, ble det bygd to skolehus, ett på Dyrstad og ett på Farestad. Alt dette skjedde i perioden 1877-78. Da hadde begge kvinneforeningene fått lokaler til sine samlinger og basarer. Etter hvert kom også faste misjonsmøter i skolehusene søndag ettermiddag kl. 16.00. Det var mye ungdom på øya i denne tiden, selv om mange rundt århundreskiftet emigrerte til Amerika. Noen ungdommer rodde eller seilte til Mandal for å være med på ungdomsmøter der. Det var da ungdommen begynte å nevne for hverandre at det burde bli ei ungdomsforening på Skjernøya også.

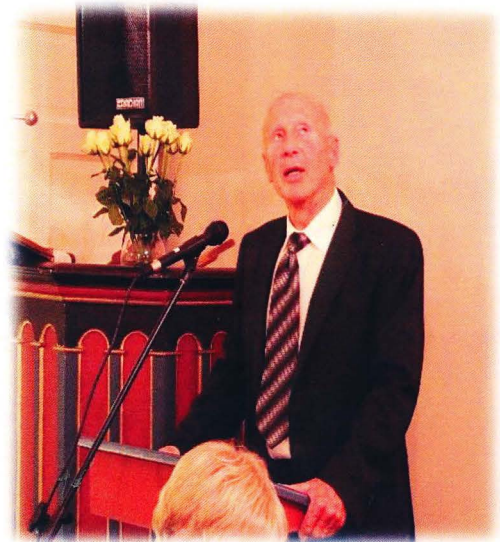
I februar 1903 kalte daværende lærer Julius Tobiassen sammen til folkemøte for å drøfte muligheten for å danne ungdomsforening på Skjernøya. Samme kveld ble det bestemt med stort flertall å starte opp med forening, og over 40 personer tegnet seg som medlemmer.

Da begynte ei ny tid med faste møter onsdag og søndag, vekselvis Dyrstad og Farestad skolehus. Ungdomsforeningen ble veldig populær og vokste stadig i medlemstall, slik at plassen på skolehusene til møter og fester ble upraktisk. Da det var gått ca. 5 år begynte noen å nevne muligheten for å få eget lokale. Da dette ble kjent var det noen som lo, andre trakk på skuldrene, men noen hadde visjoner og tro for at dette må vi få til på Skjernøya.

Mandal kirke var også en kirke for Skjernøyfolk, og prestene var Reidar Kobro og sokneprest Archtander. De må ha fulgt nøye med på planene på Skjernøya om bygging av eget lokale. En dag tok Kobro formannen i ungdomsforeningen, lærer Tobiassen til side og forela for ham at på Skjernøya burde det bygges kapell og ikke bare ungdomslokale. Folk på øya har tungvint og lang vei til Mandal kirke. Bygges det kapell, så kunne vi få en gudstjeneste i måneden, så slipper dere å komme til Mandal for de kirkelige handlinger.

Formann lærer Tobiassen var en klok og klarsynt mann, han fikk styret i ungdomsforeningen med seg, og kalte sammen til et folkemøte for hele øya. Da saken ble forelagt forsamlingen og ordet ble gitt fritt, var det ingen stor begeistring. Mange som før hadde vært for bygging, mente nå at det kunne være det samme med hele byggingen.

Forsamlingen ble delt og halvparten så meget mørkt på å bygge kapell.

Bjarne Christensen

Styret i ungdomsforeningen og en del andre hadde likevel optimisme og visjon om å bygge kapell. Flere møter om dette ble avholdt i foreningen, og senere samme år ble det valgt en komité med ett medlem fra hver gård som skulle prøve å finne en egnet tomt. Det viste seg å være lettere sagt enn gjort. Etter mye om og men ble de til slutt enige om å ta imot gratis tomt på Berge, "litt østenfor Haugefjellet, nær Bergstø", som det står skrevet i de gamle papirene.

Forsamlingen hadde en byggesum på kr 300. Nå ble det også satt mer fart i innsamlingen. Basarer ble holdt, gavelister ble lagt ut der folk kunne tegne seg for større eller mindre beløp. Det kom også en god del dollar fra Skjernøyfolk i Amerika. Helt uventet kom det en stor gave på kr 1000 fra konsul Sveaas i Drammen. Han giftet seg med Granvilde Knutsen fra Rosnes. Han må ha blitt så betatt både av bruden og øya at gaven til kapellet ble så stor.

Mens alt dette pågikk, var det en del som enda snakket om tomt. Mange mente at tomten som var valgt var for usentralt plassert på øya. I 1912 kom så Kristen Willumsen Farestad og tilbød foreningen fri tomt der kapellet nå står. Samme år valgte foreningen byggekomité og tegning av huset som så ble lagt ut på anbud. Av tre anbud som kom inn, ble byggmester Gustav Olsen Mandal valgt med kr 5500. Dette omfattet huset ferdig på muren, benker i storsal og lillesal og prekestol i storsal. Grunnarbeid ble satt bort på kontrakt til Petter Farestad for kr 400.

Interessen for huset var nå blitt stor, slik at mye dugnadsarbeid ble lettført, som frakting av materialer både til øya og opp til byggeplass. Bygget ble påbegynt våren 1913 og stod ferdig til innvielse 23. november samme år. Det ble også gitt mange gaver til huset: albertavle av malermester S. Kastrup, Mandal, ramme til albertavle av snekkermester Th. Rasmussen, Mandal, det første orgel av Granvilde Sveaas, Drammen, nummertavle av lærer P. Valvik, Mandal, kirkeklokke av utflyttere fra Skjernøya. Fløyelstrekk til alterbord og alterring av fru Anna Olsen, Mandal, alterduk av lærer Andrea Farestad, Mandal. I tillegg ble det gitt talerstol til lillesal, døpefont, alterduk og rør til springvann fra foreningens medlemmer.

Foreningen betalte ca. kr 6 200 for hele bygget, kr 4 700 var innsamlede midler, resten kr 1 500 var gjeld som foreningen fikk rentefritt i 10 år i Mandal Sparebank.

På selve jubileumsfesten 23. november står det i gamle referater at det var ca. 480 personer tilstede. Flere kom fra andre steder, over 100 bare fra Mandal. Festen varte i 5,5 timer, men Skjernøyfolk fortsatte ut over denne tiden. Det må sies at lærer Tobiassen var en avgjørende drivkraft til at Skjernøy kapell ble bygget. Han sto som formann i foreningen fra 1903 til 1922. Kuppet ble høytidelig overlevert fra byggekomiteen til Skjernøy Kristelige Ungdomsforening på innvielsesfesten. Prest Archtander innviet huset til Guds tjenstlige bruk 28. desember samme år.

Historielaget 25 år

Søndag 20. oktober var det 25 år siden Skjernøy Historielag ble stiftet på kvisten på skolehuset på Farestad (Grendehuset). Siden den planlagte sommerfesten på Dyrstad skolehus ble utsatt grunnet dårlig vær, var det naturlig å holde festen på dagen 25 år etter starten.

Det var Rita Dyrstad, Inger Lise Aanensen og Svein Berge som kalte inn til konstitueringsmøte i 1988, og 25 mennesker møtte da opp. De tre ble hedret for dette med æresmedlemskap, innrammet diplom med bilde av Dyrstad skolehus, t-skjorte med historielagets logo og gode ord. Rita og Svein var ikke til stede på 25-årsjubileet.

Gerd Jakobsen ledet festen på en god måte, og etter å ha ønsket velkommen ga hun ordet til leder Knut B. Knutsen som fortalte om historielaget og deres virksomhet i disse første 25 årene. Én av hovedoppgavene har vært å ivareta Dyrstad skole, som er den eldste skole på Skjernøy, og gjøre den til et levende skolemuseum. En oppgave som er fulgt godt opp i løpet av disse 25 år.

T-skjorter, garnkuler etc. til salgs.

Så var det tid for deilig fiskesuppe med tilbehør, før August Fjeldskår fortalte om oppveksten i Lillehavn og om sitt liv som fisker. August er en god forteller, og de frammøtte ble fengslet av hans historier om bl.a. fiske, forlis og fagforeningsarbeid. Han har også hatt med seg ungdom som ikke helt

August Fjeldskår

har fått skikk på livet sitt, og som har fått et annet syn på livet etter å ha vært på sjøen en tid.

Deretter ble det kaffepause, og praten gikk livlig. Det ble loddsalg, og det var også salg av DVD-er med bilder fra Skjernøy fra eldre tider, t-skjorter, innbundne garnkuler etc.

Mange hadde funnet veien til Grendehuset denne ettermiddagen, det var 56 personer utenom styret. Barna ble aktivisert av Randi Ullestad, og som vi ser, var de veldig konsentrerte i jobben med å tegne. Skjernøysangen og Dyrstad skolehus-sangen ble sunget, med «kjøkkenkoret» som forsangere.

Janne

Dobbeprosjektet

Skjernøy Historielag planlegger å henge opp teinedobber på grendehuset, fra de forskjellige gårdene på øya.

I den anledning er vi spesielt interessert i eldre dobber, og ønsker derfor innspill og tilbakemelding fra Skjernøypostens lesere.

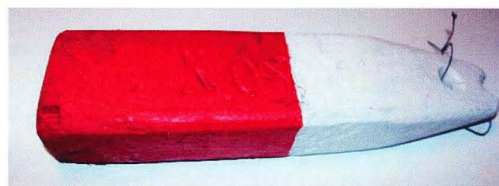
Det er ønskelig med litt informasjon om hver enkelt dobbe, slik som eierforhold og annet som kan knyttes til dobber. For eksempel: Knut B. Knutsen, hvit foran og rød bak. Samme farge hadde min far, Olaf Knutsen, og min bestefar Knut Olsen. Bestefar døde i 1954 og dobber på bildet var i bruk lenge før den tid.

Tredobber har vært den tradisjonelle måten å markere teiner på, det er kun i de senere år plastkuler har blitt vanlig. I dag brukes også plastkanner og cola-flasker som markører, så kystkulturen forandres stadig. Det er i alle tilfeller svært viktig at redskapene er godt synlig.

Det er følgelig meningen å henge et opplysningskilt ved hver dobbe.

I 1995 hadde historielaget utstilling av dobber fra de forskjellige gårdene på grendehuset, og Allis og

Forts. neste side

Tor Ivar Hansen har laget en DVD fra utstillingen. Interesserte kan låne denne av undertegnede. Flere av fargesammensetningene har gått i arv fra far til sønn, og når barna fisket samtidig fikk de en annen farge eller et merke på dobben i tillegg til fargen, for å kunne se forskjell på hvilke teiner som var barnas og hvilke som var farens.

Det kan nevnes at de eldre fiskerne hadde også det som kaltes «misjonsknippe». Det vil si at fangsten i disse teinene skulle gå til misjonen. Hummerfisket i 2013 har vel for de fleste vært litt magert, så det er neppe mange hummer som er gått til misjonen i år.

Håkon Karlsen har fortalt at hans far, Albert Karlsen, var den første som begynte å male dobbene, dette er antagelig ca. 100 år siden.

I tillegg til fargekoden var det ofte skåret inn eierens initialer.

For Skjernøy Historielag

Knut B. Knutsen

Jul på fyret

Bremstein fyr. På oversiden av holmen lå «havna»

Skal prøve å skrive om en vanlig jul på det første fyret der min far var ansatt 1934-1939. Fyret heter Bremstein fyr, bygget og sto ferdig i 1925. (Kostnad kr 530 000) Beliggenhet rett vest av øya Vega, utenfor Brønnøysund på Helgelandskysten.

Vega var siste bebodde sted før fyret, avstand ut: 28 km. Dvs. ca. 4 ganger avstanden fra Mandal til Ryvingen over åpent hav, så der kunne en ikke ta motorbåten for å kjøre til butikken for å handle.

På fyret var det bare en robåt (spissbåt) som alltid måtte ligge på land, og da i et betongnaust. Dette p.g.a. mye uvær

med høy sjø. På fyret bodde tre familier med barn, det var ingen radiotelefon, så en måtte vente på postføreren som kom ca. hver 14. dag om været tillot det.

Fyrvokterens datter lå med blindtarmbetennelse, men ble reddet i siste liten. Kona til fyrvokteren fødte ei jente der ute, jordmor kom ut ei uke for sent. Assistentens kone fødte en gutt, også da kom jordmor ut alt for sent, men det gikk greit alt (ingen sykehustabber der).

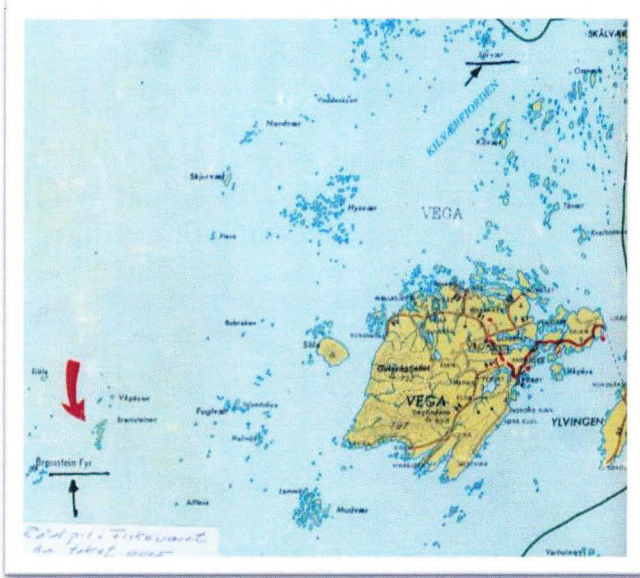
Vår familie var mor, far og tre gutter, samt horngeita som leverte oss frisk melk hver dag.

Hele året måtte alt planlegges, som f.eks. koks til varme, parafin til lys og koking, poteter og grønnsaker, samt diverse store ting osv. måtte i hus før høststormene satte inn. All annen mat etc. måtte bestilles i god tid, da det kunne gå uker før postføreren kom ut igjen, men var noe glemt, så var det glemt, slik var det uten telefon. Det ble å handle inn stort. Mor måtte hermetisere ferdig stekt kjøtt og kjøttkaker o.l. Egg ble lagt på «vannglass» for å holde seg, melk ble kokt og fylt på flasker med forseglede korker, flesk og kjøtt ble saltet, fisk tørket og saltet.

Forts. neste side

Mel, gryn, gjær, svsker, hermetisk frukt osv., alt måtte være i hus.

Tidlig på høsten måtte en ha jula i tankene; det skulle bestilles julegaver til små og store. Det ble sendt bestillinger til forskjellige varemagasiner, så når det nærmet seg desember kom det mange store pakker med posten, til stor glede og nysgjerrighet for oss barna. Vi fikk også pakker fra familie og venner som kanskje syntes synd på oss barn som satt der ute på den isolerte holmen. Juletreet ble også bestilt fra fastlandet en plass.

Bremstein fyr er merket med rød pil.

Hele tiden før jul var en «adventstid» for oss barna, dagene gikk sent, det var mye uvær; kuling og storm fra vest, så det ble mye å leke o.l. inne. Men vi var da så mye ute at vi flere ganger så en liten person med skjegg og rød topplue som forsvant bak hjørnet på fjøset.

Mor hadde det ekstra travelt den tiden; det skulle bakes, vaskes osv. som det ble gjort i alle hjem. Hun hadde også mye ekstra stell med min bror, som var sterkt funksjonshemmet. Det var nok noe tungvint da det ikke var elektrisk strøm, alt måtte varmes på den sorte kjøkkenkomfyren, bading ble gjort i en stor sinkbalje i kjelleren. Alle kaker bakte mor i en stekeovn som sto over en primus, men kakene, de ble alltid gode.

Den siste postføringen før jul var alltid spennende; ville det bli brukbart vær? Kunne de komme seg utover med «Sjøfuglen»? (Skøyte på 34 fot med 17 HK Rapp.) Jo, de kom, og fortøyde i en stor bøye på innsiden av fyret. Alt gods ble overført til lett båten og rodd så nærme under krankroken som mulig når sjøen var litt rolig. Alt godset i stropper ble så hekta på kroken og heist opp på kaia. De hadde også ei line mellom lett båten og kaia, slik ble ting som tålte vann, som f.eks. en vanntett beholder for brevpost fra Fyrvesenet trukket opp på kaia, slik at fyrvokteren kunne se gjennom brevene og eventuelt skrive svarbrev tilbake, som postføreren tok med.

Jeg husker at siste ting som kom med lina gjennom brenningene var juletreet vårt, godt vasket i sjøvann. Da ble det juleglede i familien. Nå kunne treet få på foten og pyntes, presanger lagt under treet, alt som det pleide hvert år. Julen var reddet, og det ble en god høytid for hele familien her ute i storhavet. Men vi var jo ikke helt isolert, radio med fiskeribølge hadde vi jo. Hver familie hadde sitt juleselskap, så det ble 3 selskap der alle deltok. Det var viktig, fortalte mor, i et så lite samfunn. Ingen måtte føle seg utenfor.

Dagene gikk, en dag måtte juletreet ut, vi var begynt på et nytt år.

En liten historie til slutt: Sommeren 1935 ble det overført «Dans på Risør brygge» i radioen. I en pause i dansemusikken tok en av fars kamerater i Risør mikrofonen og ropte: «Hallo, Norman». Da de hørte det, bestemte mor og far at neste sommer skulle de reise til Risør i ferien, og sommeren 1936 gjorde de det. Mor hadde da vært på fyret i 2 år uten å være hjemme.

P.S. Det ble montert radiotelefon på fyret i 1937-1938.

Norman Vågsvoll

Flyvende grantrær

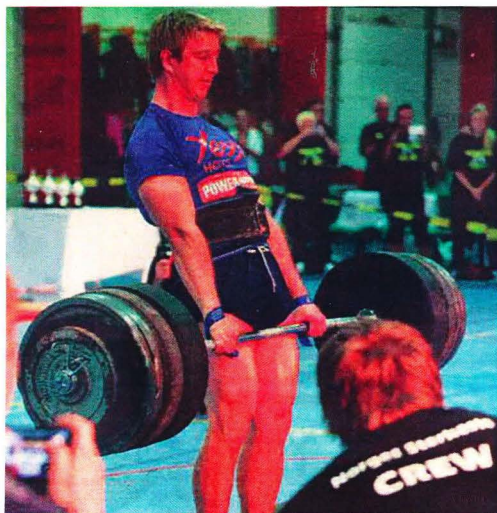
Noen ganger må man klype seg selv i armen for å være sikker på at det man ser ikke er fantasi. Onsdag 6. november var vi ute og trakk teiner (fikk 2), og hørte helikopterdur. Et helikopter fra «Fjellfly» kjørte fram og tilbake mellom området rundt Udøy, oppover Nordfjorden, og videre inn over innlandet med noe hengende under helikopteret. Det så ut som et grantre, men vi kunne ikke tro at det kunne være det. Men da vi kom nærmere Rennesodden ble det klart for oss at det VAR grantrær som ble fraktet.

Kanskje en god idé for grunneiere med trær de ønsker fraktet ut til kjørbær vei her ute, også? En skulle tro dette ble en kostbar affære; helikopteret fløy hele dagen, helt til det ble mørkt. De fortsatte utover torsdagen, også.

Janne

Norgesmester i «Strongman» fra Skjernøy

Andreas Valand, som bor på Hågansbakken (Dyrlegens hus ved broa), er Norges sterkeste mann (for 3. gang!), og ble nylig 3. sterkeste mann i Europa!

Han konkurrerer i 90-kilosklassen, og er direkte kvalifisert til VM i Finland neste år. Han sier han har veldig lyst til å delta i VM, men det krever enormt mye trening.

Hans personlige rekorder er 300 kg i markløft (uten drakt), 180 kg i benkpress og 220 kg i knebøy. Andreas er 27 år, politimann og jobber p.t. i Oslo.

Janne

Helselagets årsmøte og utlodning

Tirsdag 19. november kl. 10 var vi samlet til årsmøte i Helselaget. Ca. 50 stk. hadde møtt opp, så salen og bordene var nesten fullsatt. Det ble servert kaffe og vafler, og Jorunn Kige var som vanlig med for å spille på piano til allsangene. Årsmøtet var nokså enkelt da styret har få kandidater å velge mellom, så styret som består av Kari Pedersen, Signe Aalvik og Bodil Aalvik tok gjenvalg. Og som nytt styremedlem meldte Anne Grete Syvertsen seg frivillig

Forts. neste side

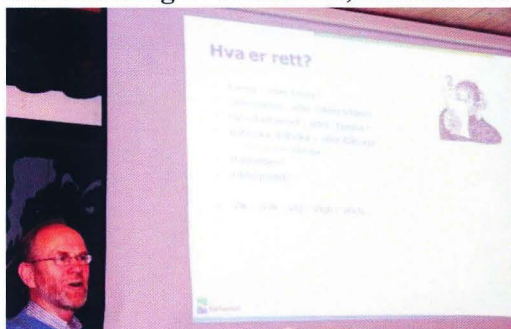
Så dermed er styret fulltallig, og de må ha ros for den jobben de gjør. Det var mange gevinster til utlodningen, og resultatet ble bra; kr 14 600.

Tirsdag 3. des. var det juleavslutning med Grøtfest i helselaget. Det var samlet 36 stk. Det ble sunget julesanger og det var opplesing av det som hører julen til en fin formiddag på kapellet.

Skjernøy Historielag – historisk kveld

Tirsdag 3. desember møtte 27 interesserte fram på grendehuset for å høre på en engasjert stedsnavnansvarlig i Kartverket for Vestfold, Telemark og Agderfylkene, senioringeniør Finn E. Isaksen.

Foredraget hadde han kalt «**RETT NAVN PÅ RETT STED MED RETT SKRIVEMÅTE - Om innsamling av stedsnavn, sentralt stedsnavnregister (SSR) og lov om stadnamn.**»

Han fortalte og informerte om regelverket for endring av stedsnavn, hvem som bestemmer endring, og framgangsmåten på hvordan man kan gå fram for å få en endring/korrigerende i eksisterende kart. Det er Statens kartverk som er vedtaksmyndighet for skrivemåten av stedsnavn – etter uttalelse fra kommuner og aktuelle organisasjoner – og etter (faglig) tilråding fra Statens navnekonsulenter. Han gjennomgikk enkelte navn fra øya, og trøstet oss

med at «blaude» konsonanter er tillatt skrivemåte.

Eksempelvis Bådeviga som er skrevet på flere forskjellige måter i forskjellige kart.

Før tilhørerne fikk anledning til å stille spørsmål, ble det servert kaffe, brus og velsmakende hjemmebakte kaker og boller.

Når man sender inn forslag til ny skrivemåte, eventuelt legger til stedsnavn, må man kunne vise hvor stedet er. Det er kanskje smartest å sende inn forslag gjennom Historielaget, da det vil gi forslaget litt mer «tyngde», men man kan også sende inn selv. Mail til Kartverket, eller gå inn på Kartverkets sider på internett, der er en funksjon som heter «Rett i kartet», hvor man kan legge inn skrivemåter man mener er feil.

Man kan også registrere lokale navn i SSR – Sentralt Stedsnavnregister.

Interessante adresser på internett kan være www.sprakrad.no/stedsnavn, eller dokpro@uio.no/norskegaardnavne.

Som det fremgikk av gårsdagens møte er det mange lokale navn som er skrevet feil/endret til det ukjennelige i forskjellige kart, og dette ønsker Historielaget å rette opp i.

Hvis du har et forslag eller en endring du vil Historielaget skal videreformidle, kan du legge en lapp i postkassen til, eller ringe Knut B. Knutsen, eller send en mail til knutsen.juvik@online.no, og forslagene vil bli tatt opp i styremøte i Historielaget før de videreformidles til Kartverket.

Janne

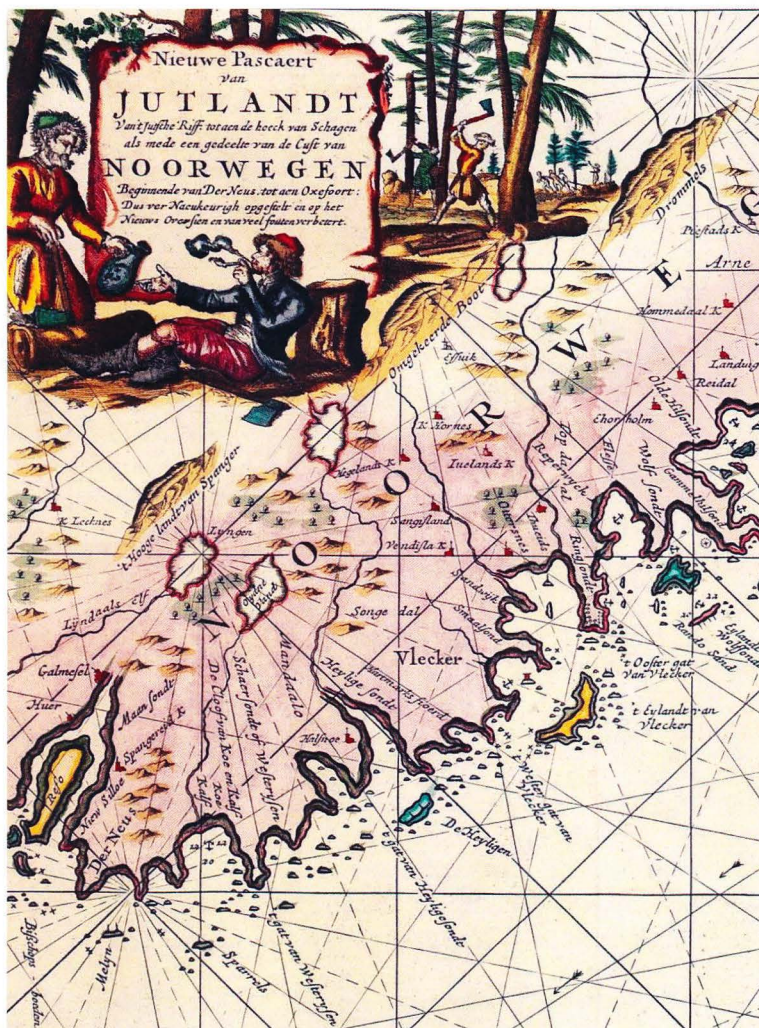
STEDER SKIFTER NAVN GJENNOM TIDENE

SKJERNØY – navn og navneendringer

Av Svein Berge

Det er en kjensgjerning at ulike steder på øya Skjernøy ved Mandal har endret skrivemåte, og til og med navnet på øya har endret seg.

Skjernøy har hatt et annet navn, nemlig *Molø*, eller *Møløe*. Vi kjenner *Møløe* først og fremst fra den Hollandske kartografen Van Keulen (1654–1715) som i siste halvdel av 1600-tallet tegnet et sjøkart over Skagerrak, som ble utgitt i 1683.

Van Keulens kart fra 1683

"..... De skyldede og Bebyggede Øer ere Hildøe, Landøe, Monnesøe, Skougsøe og Udøe, hvorpaa boor vel 30 Mand, og avler baade Korn og Høe."

Av havner nevner Tostrup;

Klewen, Riisøer Bancken, Hildøevog, Stjernesund, Trejgdefjord, Langøesund, Landøe og Udøe fiorder".

Men det kan ikke være tvil om at "*Molløe*" etc. er det gamle navnet på Skjernøy. En rekke kilder viser det. Ikke minst amtmann P. Holms fyldige beretning "*Lister og Mandals amt*", fra 1790-årene, der han blant annet skriver følgende:

"Melyen" er ganske sikkert Mølø og Scharsont er utvilsomt Skjernesund. Imidlertid plasserer han øya rett ut av Neset, men slike "feilplasseringer" var ikke uvanlige på den tid.

Imidlertid er det dokumentert at frem til omkring 1708 het øya Mølø. Når øya skiftet navn vet vi ikke med sikkerhet. På et kart, utgitt fra det "Kongelige Søe Kaarte Arciv", (København) 1800, er øya kalt Stjernøe. Mens på et kart, 23 år tidligere, over Gismerøya og verftet der, tegnet av den kjente kartografen Michal Rosing i 1777, har han tatt med den nordligste delen av Skjernøy på sitt kart. Denne kaller han "Stjernesundsøen".

Går vi derimot ytterligere ca. 70 år tilbake, til andre kartkilder, finner vi, som nevnt ovenfor, et kart tegnet av kartografen Rasmus Julls i 1708. Her benevner han Skjernøy som "Møløe". (Jf. Bildet av kartet fra 1708)

En annen kilde er Fogd Tostrups beretning fra ca. 1743. Fogden var bosatt på Lista. I sitt verk "*Beskrivelse af Lister og Mandal Amt*" beretter han følgende;

"Mölöe, som er omtrænt 1 1/4 Miil i Omkreds, hvorpaa er 7 Gaarder, som skylde 18 Huder, deraf den nærmeste ved det faste Land heder Stjernesund, men rettere Skjærensund af det der værende smale Sund, hvorigjennem dog Skibe med Forsigtighed kan gaae."

Utsnitt av Rasmus Julls kart 1708

På eldre kart over Agderkysten opptrer navnet "Melø", forøvrig et navn som har voldt mang en kartograf en del hodebry. Plasseringen av denne "Melø" varierer, men ligger alltid et eller annet sted mellom Neset og Mandalsskjærgården. På *Van Keulens* kart (1683) er plasseringen nokså riktig, og jeg er overbevist om at det dreier seg om Skjernøy.

Kartet fra 1708 regnes vanligvis for å være en god kilde til stedsnavn. I utgangspunktet tror jeg formen Meløy/Moløy er riktigere enn den varianten Tostrup har. Monnesø er jo unektelig noe ganske annet enn Molløe. Det er heller ingen grunn til å anta at sistnevnte skulle ha spesielt god greie på forholdene i Mandalsskjærgården, mens både Rasmus Juell (1708-kartet) og P. Holm begge la ned et solid arbeid for å gi geografisk korrekte opplysninger. Jeg har stor tiltro til de to når det gjelder navnene på kysten.

I 1952-årsskriftet til Agder Historielag publiser en Wattne en liten artikkel hvor han har en annen vri på løsningen til navnet, og kaller øya for "Monnesøen". Det er for øvrig navnet på en av øyene i Ny-Hellesund-"arkipelet". (*Monsoya*).

Molløe, Melø, Moløe er alle samme betegnelsen på det som dag kalles Skjernøy. Denne øya har, sett fra havet og fra Nordfjorden, en svært "ruglete", ujevn kontur/silhuett. Og i "gamle dager", som vi her snakker om, var øya "snaubeitet" og en del av det historiske kystkulturområdet. En mulig forklaring på det "gamle" navnet kan være en avledning det gammelnorske ordet Mørn/Marnr, = urolig/brusende/ujevn. Man var på den tiden ikke alltid så nøye med stavemåten.

Vi forsetter i neste nummer. Da vil det handle om gårdsnavn på Skjernøy.

Vi blar i arkivet

Vi forsetter i nr. 4. 1977. Skjernøy idrettslag har lagt opp til turorientering – Kjenn din øy – Det er lagt ut 26 poster, spredt rundt hele øya. Postene er lett synlige i terrenget, det er ikke ment at en skal bruke kart og kompass for å finne dem. Det er å få folk bort fra den slage landevei, gi dem sunn og god mosjon ved å bestige fjelltopper hvor mange aldri har satt sin fot, samt å lære Skjernøyas geografi bedre å kjenne. Skiltene er malt diagonalt røde og hvite med nummer og tre kodebokstaver, for å vise at man har vært der. Midtbokstavene på samtlige skilt fra 1 til 26 danner samtidig en setning.

Et kart, med plassering av postene er satt opp utenfor Skjernøy handelslag. Det er ingen påmeldingsgebyr, men alle som ønsker det kan få kjøpt medaljer etter følgende prestasjoner: 10 poster kvalifiserer til bronse, 18 til sølv og 26 til gull. Medaljene koster kr 6,- pr stk. og kan fås hos formann Ester Vågsvoll. God tur!

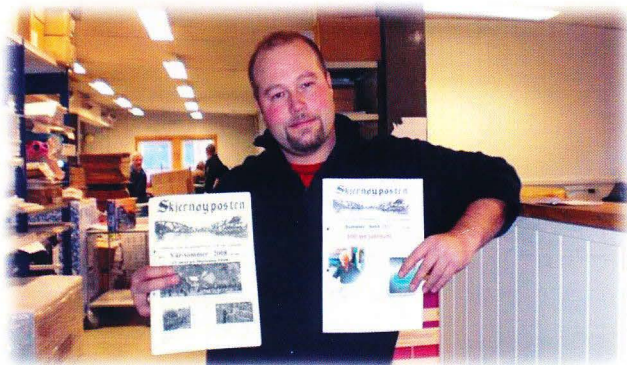
Skjernøyposten kostet i 1977 kr 8,- pr. år.

Samtidig med at var innsamling til Nødhjelp 77, arrangerte Skjernøy Idrettslag rebusløp på øya. Løypa var 4 km lang og det var innlagt forskjellige spørsmål på 20 poster. Deltakertallet var 54 voksne og barn. Spørsmålene var selvfølgelig lettere for barna. De eldste deltakerne var Synøve Karlsen og August Pedersen (han er bosatt i England, men var hjemme på besøk). De yngste deltakerne var Simen Kjellin som er 3 år og Øystein Berge som er 4 år. Begge sistnevnte fikk et krus til minne for utført løp. Etterpå var det trimkafe på grendehuset hvor de fleste var samlet. Overskuddet av kontingenten og kafeen gikk i helhet til nødhjelp 77.

Innsamlingen til Nødhjelp 77 brakte det året inn kr 10 000 bare fra Skjernøy, så givergleden er stor. På landsbasis. 53. mill. kr.

Smånytt fra Øya

Som dere alle vel har oppdaget

så er de siste Skjernøypostene kommet "i ny drakt". Her ser vi Ronny Pedersen ved Sjøsandens Grafiske med gammel og ny Skjernøypost. Redaksjonen i Skjernøyposten er kjempefornøyd med

det nye produktet som Ronny står ansvarlig for. Gode fargebilder og klar tekst.

Ny medarbeider i Skjernøyposten

Endelig lyktes det oss i redaksjonen av Skjernøyposten å få tak i en ny medarbeider. Vi har søkt i over ett år!! Siren Danell Midling Salthaug har sagt ja til å være med. Siren er ny Skjernøybeboer. Hun og samboer Anders Dyrstad Solvang har nettopp flyttet inn i sitt nye hus i Dyrstadheia. Vi ønsker henne hjertelig velkommen i redaksjonen, og til Skjernøy!

Finansavisen til Trygve Hegnar

Lørdag 27. juli kunne vi åpne avisen til Trygve Hegnar, og under reiselivssidene sto å lese en 3 siders reportasje om Ryvingen fyr. God reklame. Og vert for gjestene var Herbjørn Pedersen. Han stelte veldig godt med Ryvinggjestene og serverte nykokte krabber. En av gjestene; Thomas Browning-Stamp uttalte, «I tre uker har vi bodd i rorbuer, på hoteller og i skogshytter, men dette er magisk. Vi vil ikke hjem igjen..... «

Skjernøys 1.klassinger 2013

I forrige nummer var det forsvunnet 2 navn av årets 1. klassinger. Vi beklager og tar bildet med alle navn på nytt denne gang.

På bildet bak fra v.: Leon Maxime T. Pariggi og Benjamin Ilebekk.

I midten fra v.: Mathilde H. Ramsdal, Isabel Christensen, Eivind Wathne, Emanuel Austrud, Marius Torgersen og Sandra Kristiansen.

Foran fra v.: Andreas Bongsted og Jørgen Pedersen.

Så vil vi gratulere

Siv Dyrstad og Bård Hermann Johannesen som giftet seg i Skjernøy kapell lørdag 12. okt. Paret er bosatt på Dyrstad

Også gratulerer vi Kristin Merethe Marthinsen og David Wang som giftet seg i Skjernøy kapell lørdag 26. okt. Paret er bosatt på Berge.

Det er mye bygging på Dyrstad

for tiden. Tre hus og en hytte er oppført i 2013. Og her er en ny hyttetomt klar. Det er Haugen, fra Setesdalen, som bygger på sin eiendom på Norheim på Dyrstad. Hytta faller fint inn i terrenget, med god utsikt inn til Kleven og ut til Mannefjorden.

Årets julegave:

Bilder fra Skjernøy – fra eldre tider, broåpningen, Ryvingen, første bil på øya etc. DVD til salgs for kr 150 pr. stk. Ta kontakt med Knut – 905 88 792

Flere nye Skjernøybeboere

Velkommen til Bård Hermann Johannesen. Gift med Siv Dyrstad fra Dyrstad. Begge er nyinnflyttet i Siv sitt barndomshjem på Dyrstad. Foreldrene til Siv, Jan Øystein og Elin Dyrstad har bygget seg nytt hus på Dyrstad gård, og solgt sitt gamle til sin datter og svigersønn.

I Dyrstadheia er det også kommet en ny Skjernøybeboer. Rita Tove Dyrstad solgte sitt gamle hus til Vigdis Klokstad Jørs. Velkommen til Vigdis! Rita T. Dyrstad har bygget nytt hus, ovenfor sitt det gamle og er nå flyttet inn.

Velkommen skal også Anja Hagen være med sine to døtre, Mia på 8 år og Kaja på 5 år. Alle tre bor på Dyrstad.

Reguleringsplan Skjernøysund

I Skjernøysund er det startet opp en reguleringsplan for den tettbebygde delen. Formålet med planen er å tilrettelegge for nye boliger og omdispenserings av tidligere uthus i deler av området.

Evert

Gjestgiveriet i Skjernøysund

Det er foretatt betydelige reparasjoner av gjestgiveriet i Skjernøysund, som er et av de eldste hus på Skjernøy. Store deler av kledningen i fronten er erstattet med ny, og de gamle vinduene er reparert og satt inn igjen. Statens Kulturminnefond har vært inne i bildet med deler av midlene til reparasjonen. De stiller meget strenge krav til materialvalg og utførelse for å kunne gi økonomisk støtte. Bygningen er av stor kulturhistorisk betydning.

Evert

Gave til Skjernøy Historielag

Skjernøy Historielag vil på det hjerteligste takke Ingrid Berge på Berge, for fin gave til 25-årsjubileet. Gaven består av en eldre fiolin, et strengeinstrument med én streng, tilhørende avdøde lærer Georg Berge. Berge var lærer på Skjernøy i mange år.

I "gavesken" var også flere eldre skolebøker og "bøker" med historier nedskrevet av Georg Berge. Pilspiss av veldig eldre dato. Skjernøyboka, skrevet av Eugen P. Walvik var også blant innholdet.

Gavene vil bli oppbevart på Dyrstad skolehus.

En dags hummerfangst

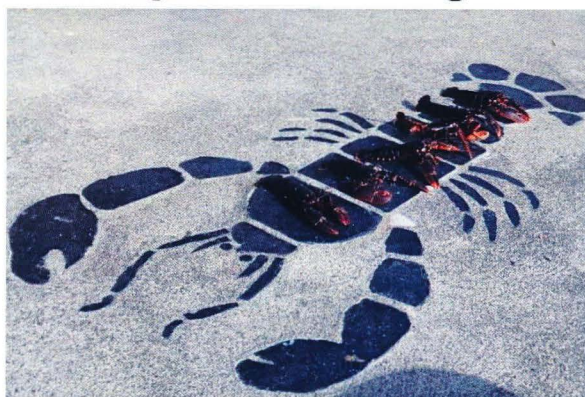

Foto: Åse Karin H. Aanensen

Kåre og Jens Sildemåke

på tur en årle morgen med "Embla"

Foto: Herbjørn Pedersen

Mobilmast på Dyrstad

Telenor har fått tillatelse til å sette i gang arbeidet med å montere en mast for mobil telekommunikasjon på Dyrstad, for å bedre dekningen for mobil i området.

Buss-skur

Her i krysset i Tjostedalsbukten skal det nå settes opp et nytt buss-skur. Men arbeidet er midlertidig stoppet da det ikke var søkt om tillatelse til å sette opp skuret fra grunneier.

Skjernøyboka til Eugen P. Walvik

for utlån- eller ta kopi!!!

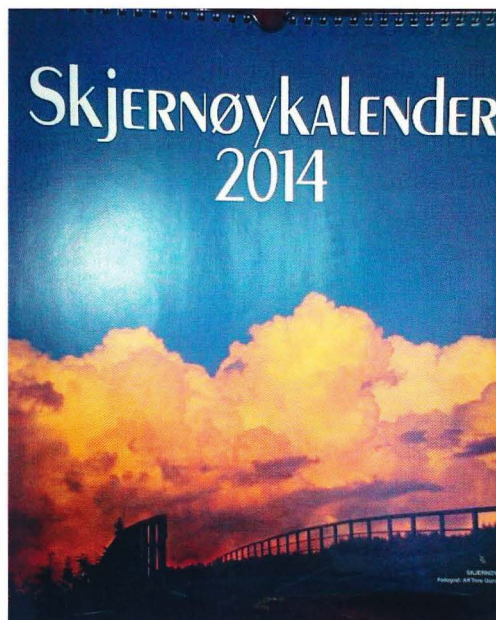
Til deg som er interessert i gammel historie fra Skjernøy, har du her en flott mulighet. Du kan velge om du vil låne boka eller ta kopi av boka. For utlån av originalboka, ta kontakt med Rita Dyrstad mob. 415 56 866. For kopi ta kontakt med Liv Britt Jenssen mob. 951 26 750. Liv Britt har også hefte med **folketellingen fra Skjernøy på ca. 1870-tallet, og utskiftningsprotokoll og grunnbøker fra Skjernøy.** Vil du ta kopi av heftene koster det kr 50,- pr. stk. Pengene går til Skjernøy Historielag. Ta med kontanter til Liv Britt eller overfør til Historielagets konto, som er følgende 3075 11 07303.

Dette kan jo være fine gaver til dem som har alt!!!

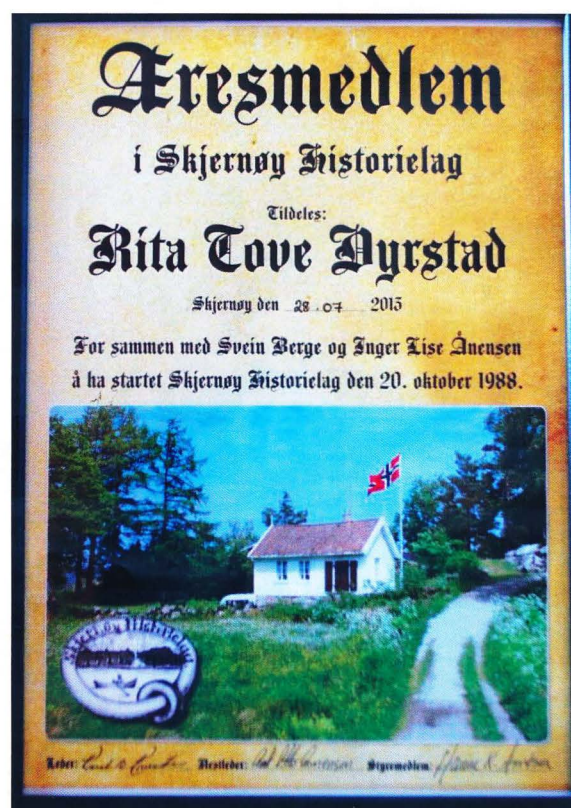
Ved bryggen på Farestad en fredelig formiddag.
Foto: Herbjørn Pedersen

Skjernøykalenderen 2014

Det er fremdeles mulig å få kjøpt Skjernøykalenderen. Fin julegave!

Kalenderen er i salg på B & M i Mandal og/eller hos Signe Aalvik tlf: 38 26 86 11 eller Jan Harald Syvertsen tlf: 907 34 895.

Bilder av diplomene æresmedlemmene fikk av Historielaget på 25-årsmarkeringen 20. okt.

Full storm

Natt til torsdag 5. des. blåste det full storm og vinden fortsatte utover dagen. Det var noen trær som gikk i bakken og drivhuset til fam. Arnstein Syvertsen ble revet i småbiter som ble spredt utover et stort område. Avisen «Lindesnes» melder at det sto igjen noen usle rester av purre, en rosmarinbusk og et ribbet pæretre.

Mor og barn betrakter de sørgelige delene som er igjen av drivhuset som stormen tok. Fra v. Alette Kristine (10), Oliver (snart 2), Tom Felix (7) og mamma Gunn Hilde Syvertsen. Foto: «Lindesnes»

På Lobbeøya

Får sauene lov til å beite på banen, bare de gjødsler godt!!!!?

En gjeng med pilfink venter på mat...

Foto: Åse Karin H: Aanensen

Noen kommer - noen går!

Vår alles kjære Magnhild Brovig er flyttet fra øya. Magnhild har flyttet av helsemessige årsaker. Nå bor hun på Orelunden omsorgssenter i Mandal, og her trives hun godt!

Siden sist

Atter en gang er vi gått inn i adventstiden og julen står for døren.

Høsten har vært mild, med temperaturer i overkant enn dem vi har hatt de siste årene. Noe vind har det vært, men ikke de store høststormene. Som det pleier om høsten har det regnet en del, men snøen har vi ikke sett noe til ennå, og noen netter har temperaturen vært under 0 grader. Så veiene har vært litt glatte for dem som gikk på jobb tidlig på morgenen.

Det er stadig byggeaktivitet på øya så det er en del anleggstrafikk på veiene, som lastebiler og traktorer med gravemaskiner og stein og grus.

Som nevnt annet sted så hadde vi en storm med mye nedbør 5. des. Det var orkan i kastene på Lindesnes, og lenger vestover fikk en snø i tillegg. Her fikk vi bare så vidt føling med snøen, men veiene ble glatte.

Vi slutter av for denne gang og for dette året.

Vi i redaksjonen ønsker alle våre lesere en riktig god jul og et like godt nyttår.

